

съ нѣкои пріятели, да піемъ по едно кахве, и тогава да си отидемъ по работа-та. Но дѣ да туримъ онѣзи, кои-то съ часове, съ дни, даже и съ седмици киснѣтъ по кахвенета-та и по кръчми-тѣ, дѣто игражтъ на тавли, на книги, на билиардо, пѣжтъ отровни шитія и други? Въ кой класъ да ги вмѣстимъ, въ трудолюбиви-тѣ ли или въ лѣниви-тѣ? Спасяватъ ли врѣмя-то си, кое-то Създатель-тъ имъ е далъ, или го губять?

За тѣзи питанія май не ще отговоръ. Всѣкой разумень разбира работа-та. Врѣмя-то, кое-то мнозина иждивяватъ по кахвенета-та и по кръчми-тѣ, е съвсѣмъ изгубено врѣмя, то е умъртвено и безъ никаква полза въ дѣнь-земѣ закопано. Но не е само загубено, а еще по-лоше и отъ това, защото не само че никаква полза не ся добива прѣзь това врѣмя, но и голѣма врѣда ся догарва. Онѣзи, кои-то всѣкой денъ съ часове киснѣтъ по кръчми-тѣ и по кахвенета-та поврѣждатъ себе си, чада-та си, братія-та и сестри-тѣ си, еще сж пятна и врѣда на цѣлій си народъ. Зло-то имъ ся простира и въ общество-то, у кое-то тѣ живѣжтъ. Тѣ не само че не печелятъ нищо, но еще и губять. Кръчма-та и кахвене-то не само, че на никого не даватъ нищо добро, но кое-то е още по-лоше, тѣ само земать; кръчма-та и кахвене-то никому не даватъ умъ, трудолюбіе и честность, тѣ само земать всичко отъ всѣкой тѣхенъ посѣтитель. Кръчми-тѣ и лоши-тѣ кахвенета земать на бѣдни-тѣ си жъртви пари-тѣ, ума, трудолюбіе-то честность-та, почетъ-тъ, съ една рѣчь, всичко що-то имать. Тѣ развалятъ домочадія, търговци, съдружества, даже и цѣли села, градове и народи. Колко бѣдни съпруги, чада, братія и сестри страдатъ голи и боси само-и само отъ тѣзи пълни съ отрова земници!